

האישה הקטנה הזקנה שחיה בנעל

מחבר לא ידוע

פורסם לראשונה בשנת 1840

**מאוד והם עשו את הכל רק כדי למצוא
חן בעיניה.**

**הגדולים
והחזקים עבדו
ביער ובשדות,
והקטנים יותר
שיחקו בקרבת**

הבית. הבכור היה בן נאה בשם אדיר.

**הוא כרת עצים
ביער והביא לאמו
עץ הסקה. תוכלו
לראות אותו כאן,
סוחר שתי חבילות
זרדים אותם הוריד
מהעצים ביער
הסמוך. השני היה
פטר, בחור מוכשר
שידע לקלוע ענפי**

ערבות ועשה סלים יפים מאוד לאמו

**לפני הרבה זמן, בעמק לרגלי הר גבוה,
חיה אישה קטנה וזקנה. הבית שלה
עמד קרוב לאגם כחול ועמוק, לא רחוק
מקצה יער גדול. היה זה בית מוזר
מאוד, כי צורתו הייתה לא אחרת אלא
של נעל ענקית! אולי יפתיע אתכם
שהאישה הקטנה גרה בבית כזה. אך
זאת האמת לאמיתה. ואולי גם יפתיע
אתכם אם תדעו שהנעל הייתה מספיק
גדולה לא רק בשבילה, אלא גם
למשפחה הגדולה שלה. כי היו לה ילדים
רבים, כפי שאומר שיר הילדים העתיק
"כל כך רבים שלא ידעה מה לעשות
איתם."
אבל למרות שהם גרו בבית מוזר כזה
הם לא היו עצובים או מסכנים כלל.
האישה הזקנה הקטנה אהבה את ילדיה**

העופות וכל
בוקר אספה
ביצים. היא
הביאה אותם
לשולחן לארוחת
הבוקר, הכינה
לחם וחמאה, אך
גם ידעה להכין

פשטידות וחמוצים וחיצות לאחים
שלה, כדי שיהיו חזקים ויוכלו לעבוד

טוב.

ולאחים ולאחיות שלו.

מרק היה הגנן הראשי
ובעזרת אחיו גידל
ירקות ופרחים בגן.
שמעון רעה כבשים,
אותם הוציא כל יום
למרעה, ובערב החזיר
אותם לסככה אותה

בנה אדיר.

טום דאג

לארנבות וזכר
תמיד להכין להן
עלי כרוב

טריים. הוא גם

דאג לפרה

שלהם. ליזי,

האחות הגדולה

חלבה אותה מדי יום, וגם האכילה את

**בגיל צעיר.
אין גם לשכוח את הכלב הגדול בשם**

גרים ששמר על הבית ובלילה מנע כל סיכון בנביחות החזקות שלו. הוא תמיד ישב במקומו ליד הנעל ושמר על המשפחה בחושך. הוא היה כלב אמיץ. יום אחד כשזאב גדול יצא מהיער וחטף אחד הילדים הקטנים, גרים רץ אחריו,

תפקידו של הרי היה להביא מים מהבאר. ג'ני לימדה את הילדים הקטנים לקרוא ובסבלנות רבה הראתה והסבירה את התמונות שבספרים לקטנים ביותר. האישה הזקנה הקטנה הייתה חרוצה בעצמה, וכך גם חינכה את ילדיה. היא ידעה שכדי להיות יעילים וחכמים בגיל מבוגר, צריך להתחיל ללמוד זאת עוד

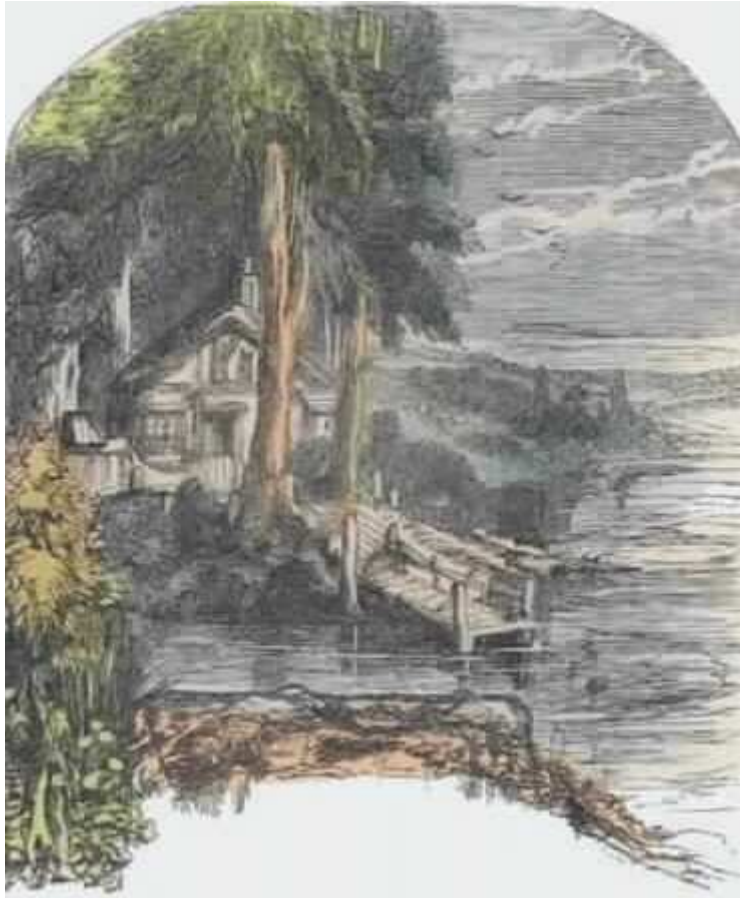
האחרים שלא יתקרבו יותר!
בבוקר, כשאדיר הלך ליער, מרק עבד
בגינה, שמעון ופטר קלעו סלים ודאגו
לעדר, האישה הקטנה הזקנה הלכה עם
הילדים הקטנים לנחל כדי לכבס.
הבנות עזרו לאמא לכבס בגדים בזמן
שווילי ושרל תלו את הכביסה לייבוש,
וכשהיא התייבשה קיפלו אותה יפה
והביאו בסלים הביתה. כך הכל התנהל
בצורה נאה ומסודרת.
כך בילתה האישה הקטנה הזקנה את
זמנה וכך גם ניהלה וחינכה את ילדיה.
יש להניח שהיא הייתה יכולה להיות
מאושרת כמו כל ילדיה, לולא מקרה
עצוב אחד. בקרוב תדעו מה היה
המקרה הזה. בינתיים צריך לומר רק
שכשחשבה על כך, הדבר גרם לה כל כך
הרבה צער שהיא עזבה את עבודתה,
התיישבה על גדת הנחל ובכתה מרות.

נלחם בו, תפס אותו בגרון והשכיב על
הארץ. אדיר היה שם בסביבה והוא נתן
לזאב מכה חזקה בגרזן שלו והרג אותו.
את עורו של הזאב תלו אחר כך על עץ,
כדי להזהיר כל הזאבים הרעבים

מה שגרם לאישה הקטנה הזקנה כל כך הרבה צער היה אובדן של בעלה, אותו

היא אהבה מאוד, אך לא ראתה כבר הרבה, הרבה שנים. גם הוא היה כורת

האישה הקטנה הזקנה לא גרה תמיד בנעל. לא, היא ומשפחתה חיו פעם

בבית גדול שעמד על גדת האגם היפה. היה זה בית יפהפה. קירות שלו היו מכוסים בקיסוס ובמטפסים אחרים והגג היא מכוסה ברעפים אדומים. הם חיו שם והיו מאושרים מאוד. אך האסון נפל עליהם לגמרי במפתיע.

במצב רוח רע ובכמה מכות של אלה שלו
הרס את ביתה של האישה הקטנה
הזקנה! למזלם הגדול, היא וכל ילדיה
היו בזמן הזה בשדות. אך אחר כך הענק
נכנס ליער, שם פגש את האבא
בעבודתו. הוא שאל אותו על מעשיו.

האיש המסכן נבהל מאוד ולא ידע מה
לענות. הענק אמר שהוא זקוק לאדם
שיחטוב עצים בשבילו, וחטף אותו

עצים, כמו הבן הבכור, אדיר. יום אחד
הוא יצא, כרגיל, לעבודתו ביער. מאחורי
היער, בארמון גדול, חי ענק אכזר בשם

גורגוראס. הוא היה גבוה כמו העצים
הגבוהים ביותר שביער, זרועותיו היו
כמו ענפי העצים וגופו עבה מכל גזע עץ
שביער. פניו היו מכוסים כמעט לגמרי
בשערות שחורות ועיניו הגדולות היו כמו
פחמים לוחטים.
יום אחד הענק האכזר יצא מארמונו

ולכלוא במרתפי ארמונו. היא הלכה עם ילדיה לחפש את בעלה. כשהגיעו למקום בו הוא עבד, מצאו שם נעל ענקית. הרבה זמן הם חיפשו וקראו לאבא, אך מהיער לא הגיע כל קול או תשובה. ואז

האישה הזקנה החליטה להוציא את הנעל הענקית מהיער ולהפוך אותה לבית זמני, עד שיוכלו לבנות להם בית חדש. הם קבעו את הנעל היטב באדמה, חיזקו

אותו במוטות סביב, כיסו את הפתח למעלה בגג, כדי שהרוח לא תכנס לתוכו. אדיר ופטר חתכו פתח בצד, כדי

לארמונו. חוטב העצים ניסה להיאבק בענק, אך לא יכול היה לו. אבל תוך כדי המאבק הענק גורגורס אבד נעל אחת שלו, והיא נשארה ביער.

הגיע לילה, האישה הקטנה הזקנה ראתה שביתה הרוס ובעלה לא חוזר מהעבודה. היא ידעה שאם הענק יפגוש אותו הוא עלול להרוג אותו או לקחת

אך לא הצליחה לעלות כל רעיון לכך.
אדיר ראה לעתים קרובות את עצב של
אמו. כשהבין שהיא מתאבלת על בעלה
החליט שימצא דרך לשחררו. הוא שוחח
עם אחיו וסיכמו שהוא ועוד שנים-עשר
הילדים הגדולים ביותר ילכו וילחמו
בהענק.

אמא שלהם ידעה
את כוחו של
גורגוראס ולא
רצתה בכלל
לחשוב על ההצעה
של ילדיה. היא
הייתה בטוחה
שהילדים יהרגו אם
רק ינסו להתקרב
לארמונו של הענק.

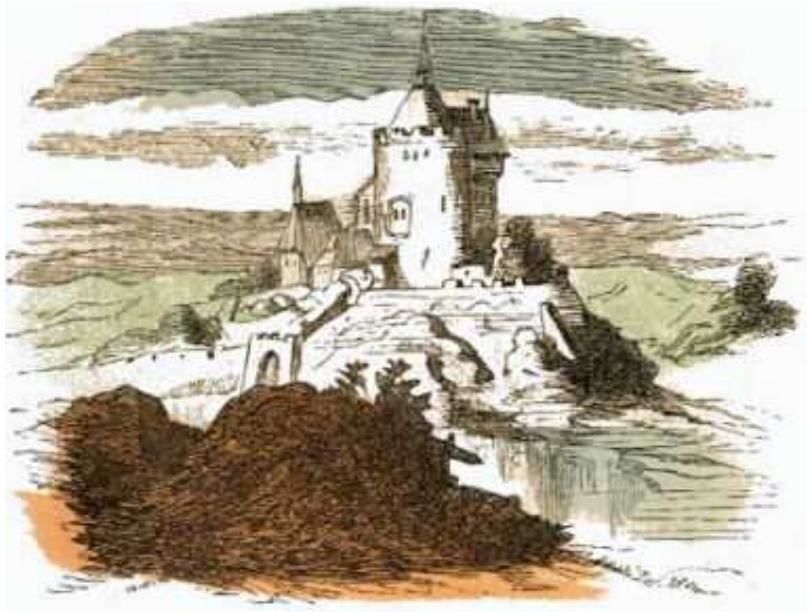
אך אדיר לא פחד ומוכן היה להסתכן.
הוא השיג תריסר חרבות חדים, ולעצמו

שיוכלו להיכנס לתוכו.
כך הם חיו בנעל שנים רבות, והתרגלו
כל כך לביתם החדש שלא חשבו כלל על

בנית בית של ממש. אך האישה הזקנה
הקטנה לא שכחה את בעלה ואת גורלו.
לעתים קרובות נאנחה וחשבה כיצד
אפשר לשחררו מהעבדות אצל הענק.

נשק ומגינים. אחד, אחד ניגשו לאימם
שנתנה לכל אחד את ברכתה, ואחר כך
נפלה על ברכיה והתפללה להצלחתם.
בפיקודו של אדיר הם התקדמו דרך
היער. הדרך הייתה ארוכה והמעבר

ביער מסובך. עדיין במרחק די גדול
מהארמון הם נעצרו למנוחה, אספו עצי
הסקה, הבעירו אש והכינו ארוחה
מהמזון בו צוידה אותם אמא. אחרי

הכין להב שבידיו החזקות יכול היה לתת
מכה חזקה ביותר. הוא הורה לאחיו פטר
להכין שנים-עשר
מגינים עם יתד
חד במרכז וגם
שתיים-עשרה
קסדות, הכל
קלע מענפי
ערבה, אך
בצפיפות כזו
שגם החרב
החדה ביותר לא

יכלה לחתוך אותם. המגינים והקסדות.
ליתר בטחון הם הכינו גם שתיים עשרה
קשתות ומאה חצים עם חוד פלדה. וכך
אדיר ושנים עשר אחיו היו מוכנים לקרב.
האישה הזקנה פחדה מאוד, אך אדיר
ואחיו לא היו מוכנים להשהות את
המבצע. הם חבשו את הקסדות, לקחו

**אדיר יצא עכשיו לבדו כשאחד-עשר
האחים התמקמו ליד הגשר המוביל
לארמון, במקום בטוח אך בתווך מספיק**

**כדי לשמוע את קריאתו.
הוא התקדם בעוז לכניסה של הארמון
ובשתי ידיו הניע את המטרק הכבד שעל**

**הארוחה אדיר סיפר להם סיפורים
מהיסטוריה, בהם הוכיח שהצודקים
תמיד מצליחים בסוף להתגבר על הרוע.
הם עוד התפללו לניצחון והלכו לישון,
כששניים תמיד נשארים על המשמר.
מיד עם זריחת השמש קמו כולם,**

**התרחצו בנחל שזרם בקרבה, אכלו דבר
מה והמשיכו בדרכם. תוך זמן קצר הם
הגיעו לקרבת ארמון הענק.**

והתקדם לקראתו. האיש צעק: "לך, לך,
כי אהרוג אותך, זה לא מקום לאנשים

טובים!" אך

אדיר התקדם

אליו ותקע בו

את חרבו.

האיש נסוג מיד

לפינתו

האפלה.

המקרה הזה

עודד את אדיר

שעכשיו עבר

בבטחה דרך החצר עד שפגש במשרת

לבוש בהידור. זה הסיר את כובעו ושאל

את אדיר על רצונו. אדיר ענה שהוא בא

לשחרר את אביו שנכלא על ידי הענק.

על זה אמר המשרת: "אתה צריך לעבור

לחצר הפנימית. שם תראה את הגברת

מרגרי-אף-ארוך. אם תדבר אליה

הדלת. נשמע רעש
חזק, שהרעיד את

קירות הארמון.

הדלת נפתחה על

ידי בחור קטן בעל

ראש גדול, צוחק

בקול רם. אדיר

דרש ממנו שיראה לו איפה נמצא אדונו

הענק, אך הבחור

רק צחק וצחק.

לקול הצחוק הזה

הופיע אדם, בעל

מראה מפחיד,

מחזיק בסכין

גדולה בידו. הוא

עמד קודם בצל

ואדיר לא יכול

היה לראותו.

אדיר שם את המגן הקלוע שלו על חזהו

באותו הזמן הענק גורגוראס, ששתה
הרבה יין בערב הקודם, ישן בחדרו,

בפינה רחוקה של הארמון.
כשאדיר הרג את הדרקון הופיע בפניו
שוב הנער בעל ראש גדול שאמר:
"אדוני, אני יודע מה רצונך" והוליך את

בנימוס היא תוכל לסייע לך.
אדיר מצא את האישה וסיפר לה את
מטרת בואו. אך היא הסבירה לו כי אזור
הארמון בו כלוא אביו נשמר על ידי

דרקון גדול,
ואבא לא יוכל
להשתחרר עד
שהדרקון לא
ייהרג.
לפי הדרכת
האישה המשיך
אדיר ללכת עד
שפגש את
המפלצת. ללא
שהיות תקע את

חרבו ישר בלבו של הדרקון. זה נתן
זעקה איומה וקפץ קדימה כאילו רצה
להתנפל על אדיר, אך החרב עשתה את
שלה והדרקון נפל ארצה, מת.

עצמו קשור לקיר בשרשרת חזקה ואינו יכול להימלט.
אזי אדיר קרא לכל אחיו שנשארו מחוץ לארמון. הם באו כולם, ואחרי שחיבקו

בחום את אביהם קרעו את השרשרת
ובשמחה גדולה יצאו כולם בדרך
הביתה.

אדיר לאזור אחר של החצר. שם הוא
ראה את אבא המסכן שלו, שמיד קם על
רגליו וחיבק אותו בחום. הוא אמר
שאדיר הוא בן טוב, יקר וצייתן ויפה
שהסתכן כל כך כדי לשחררו, אך הוא

הגדול שלה, והיא מבטיחה לה לא רק להחזיר את בניה בשלום, אך גם להעניש את הענק על חטאיו הגדולים. היא הושיבה את האישה הקטנה על המטאטא שלה, והן הפליגו לכוון ארמון הענק.

בדרך סיפרה המכשפה על הריב שלה

ומה קרה בינתיים לאישה הקטנה הזקנה?
אחרי שהבנים שלה עזבו היא התחרטה

על כך שנתנה להם ללכת. היא פחדה שגורלם יהיה דומה לזה של בעלה. במקרה באה לבקר אצלה מכשפה זקנה אחת. האישה הזקנה סיפרה לה הכל והמכשפה הציעה לה לעזור. המכשפה סיפרה שהענק גורגוראס הוא האויב

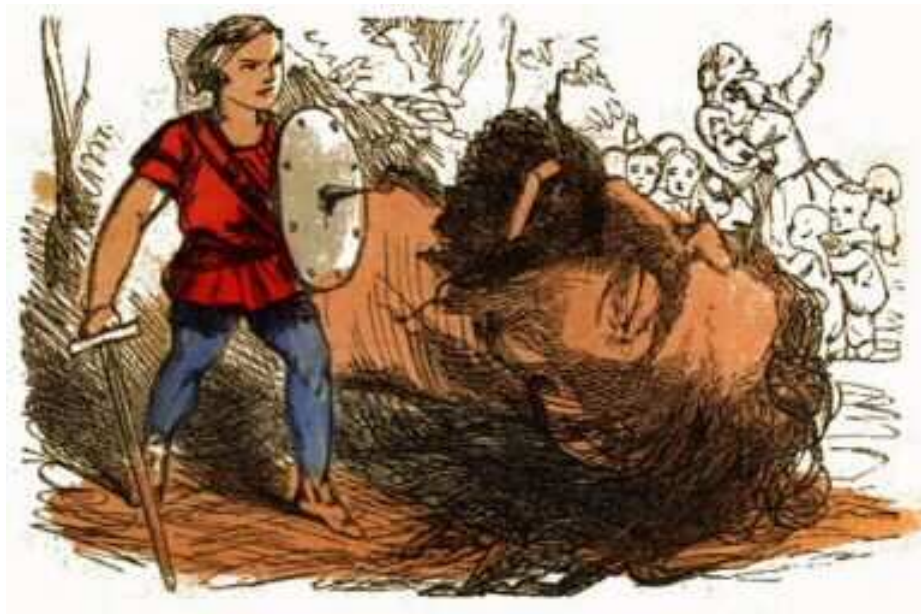
מהן. לכן הוא החליט לחפש את הנעל השניה שלו, שאבדה לו לפני זמן רב. הוא עבר את היער ואמנם ראה את הנעל הענקית שלו. שמח מאוד רצה

עם הענק, ועל כך שהיא רוצה מאוד להרוג אותו. לשם כך היא גרמה שיבלות

גדולים יצמחו על רגליו. וכך באמת היה. כשהענק התעורר, היבלות גרמו לו כאבים חזקים והוא לא יכול היה לנעול את סנדליו. אמנם הנעליים שלו היו מרווחות יותר, אך הוא מצא רק אחת

לנעול אותה, אך הפתח העליון היה
מכוסה בגג. על כן הוא ניסה לשבור את
הגג, ואז מהנעל התחילו לברוח ילדים
מבהולים רבים. גם הענק גורגוראס
נבהל מהרעש, הצעקות והבכי שהקימו
הילדים. אך בדיוק אז הגיעו למקום
שנים-עשר האחים עם אביהם, עם אמם
ועם המכשפה הזקנה. מיד ננעצו בענק
מאה החצים בעלי חודים של פלדה,
והוא נפל מת.

האישה הקטנה הזקנה, בעלה וכל
הילדים שלהם בנו אז בית חדש וחיו
בשקט ובאושר עד סוף ימיהם.